

РЕШЕНИЕ

№ 7128

гр. София, 25.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 25.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **12048** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 и следващите от Закона за митниците (ЗМ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.
Делото е образувано по жалба на „Азия Кингстън ЕУ Инд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес на управление в [населено място], [улица], ап.2, представлявано от И. Р. И., чрез адв. С. Ж., срещу Решение № 32-322257 от 12.10.2021г. постановено от Директора на Митница Б.. Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно поради нарушение на материалния закон, тъй като с него не е обосновано наличието на съмнения, относно достоверността на декларираната стойност – от една страна, а от друга – не е спазена процедурата за увеличаване на цената. Конкретно се посочва, че липсата на плащане към издателя на фактурите не е достатъчно да обоснове липса на достоверност на декларираната договорна стойност. Прави се оплакване, че митническата стойност на стоката в митническите декларации е определена при допуснато грубо нарушение на чл.70 от Регламент № 952/2013г. Твърди се, че митническите органи трябвало да прилагат последователно методите, предвидени в чл.74, §2 от Регламента и само ако не открият договорни стойности за идентични и

сходни стоки, за най-голямо сборно количество от внасяните стоки на територията на ЕС или на стойност, която е формирана след като са отчетени всички разходи за производството на такива стоки, можело да се премине към определяне на стойност по чл.74, §3 от Регламент № 952/2013г. Поддържаната теза се аргументира с чл.141, §3 от Регламент за изпълнение 2015/2447 на ЕС- т.е. когато се намери повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, се прилага най-ниската от тях. Твърди се, че разпоредбата на посочената правна норма не давала възможност митническите органи да я дерогират и да преминат към приложението на чл.74, §3 от Регламент № 952/2013г. Излагат се доводи, че митническите органи нямат право на изборност кое правило да приложат. С оглед изложеното се иска отмяна на оспорения административен акт. Претендира се присъждане на сторените в производството разноски.

Ответникът - директор на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция „Митници“, оспорва жалбата чрез юрисконсулт С., която излага становище за неоснователност на жалбата, като моли същата да бъде оставена без уважение и спорното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

След като прецени твърденията на страните, събрания по делото доказателствен материал и съобрази закона, Административен съд София-град, 15-ти състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От представените по делото доказателства, съдържащи се в приобщената по делото административна преписка се установява следното:

Дружеството жалбоподател декларирало осем броя митнически декларации с МРН: 20BG001007021107R1/16.07.2020г.; 20BG001007021108R0/16.07.2020г., 20BG001007021133R9/17.07.2020г., 20BG001007022289R7/19.08.2020г., 20BG001007022365R9/21.08.2020г., 20BG001007023027R0/07.09.2020г., 20BG001007023500R4/21.09.2020г. и 20BG001007025355R5/13.11.2020г. и е поставило в режим „Едновременно допускане за свободно обращение и вътрешно потребление на стоки, които са обект на освободена от ДДС доставка до друга държава членка и – в съответните случаи - отложено плащане на акциз“ с код 42 стоки: 1 778 комплекта

„ел.велосипеди“; с държава на износ Китай, деклариран произход Китай, условие на доставката CIF и С. и съответно място на условия на доставка - Б.. Стоката, предмет на процесните седем броя митнически декларации е декларирана с код по Т. [ЕГН] с допълнителен код по Т.- С 411, съответстващ на производител Hangzhou Fanzhou Tehnology Co., L.. с обща декларирана митническа стойност в размер на 655 459,48 лева.

Към посочените митнически декларации за допускане за свободно обращение са приложени: фактури, издадени от Hangzhou Fanzhou Tehnology CO., L., както следва: FZ20-038/19.06.2020г., Motorlife20200921sales01/21.09.2020г., Motorlife20200527sales01/27.05.2020г., Motorlife20200709sales01_40HQ, Motorlife20200712sales01/12.07.2020г., MOTORLIFE202_00525/27.05.2020г., и Motorlife20200720sales01/20.07.2020г., както и фактури, издадени от „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД за извършена последваща продажба. В посочените фактури няма вписвания на търговска марка, а във фактурите за последваща продажба се съдържа информация за търговска марка на електрическите велосипеди – J., MOMO D. и F., с изрично отбелязване, че цената на стоките за тяхната последваща продажба са включени роялти такси за съответната търговска марка.

Към датата на приемане на митническите декларации за поставяне на електрически велосипеди с код по Т. 8711 60 90 10 под митнически режим с код 42 от документите, приложени към МД, органите отчетли, че били налични данни за търговска марка - J., MOMO D. и F., но не са предоставени данни или документи за дължимите роялти такси за търговските марки, като липсва информация за размера на тези такси да е включен в митническата стойност съгласно чл. 71, §1, буква в) Регламент (ЕС) 952/2013, както и че не били приложени и документи, от които да установявало Hangzhou Fanzhou Tehnology CO., L., да е страна по лицензионни споразумения с правопритежателите на визираните търговски марки, както и договори, споразумения и др. документи, които да потвърдят, че деклариращият производител на стоките, обект на антидъмпингови мерки има право да произвежда и разпространява електрически велосипеди с търговска марка J., MOMO D. и F..

С писмо от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), митническите органи са уведомени за започнало разследване по повод възможно избягване на

антидъмпингови и изравнителни мита при внос на електрически велосипеди от К. чрез подфактуриране и кражба на идентичност на износители, с цел заплащане на по-ниски мита при вноса на митническата територия на Съюза. В тази връзка, въз основа на Заповед за възлагане № ЗТЛ-5800-33/32-16698, издадена на основание чл. 33, т.1 и т.9 от устройствения правилник на Агенция митници, чл. 84в, ал.2, т.2 от Закона за митниците е възложено извършването на проверка по възникнал повод в рамките на последващия контрол на основание чл. 48 Регламент (ЕС) № 952/2013 и на чл. 84а, ал.1 ЗМ на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД за периода 15.01.2018 - 15.01.2021 г. Извършени са поредица от последващи проверки в рамките на последващ контрол и на други митнически декларации, подадени от „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД, във връзка с внос на електрически велосипеди. Резултатите от тях са обективирани в Доклад № ВГ001000/2/1/5.11.2020 г., въз основа на който са издадени решения, предмет на адм. дело № 1855/2021 г. по описа на АССГ, 63 състав и адм. дело № 1854/2021 г. по описа на АССГ, 74 състав. Като основание за извършен последващ контрол на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД за доставките от Hangzhou Fanzhou Tehnology CO., L., са Доклад № ВГ001000/2/1/5.11.2020 г. и Доклад № ВГ005800/1/10/16.7.2021 г.

С Доклад № ВГ005800/1/10/16.7.2021г. проверяващите са предложили на директора на ТД Югозападна на основание чл. 77, §1, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза, да бъде определена нова митническа стойност на стоки по посочени декларации и да възниква митническо задължение и на основание чл. 54 от ЗДДС данъкът става изискуем, поради което предлага мито и ДДС за досъбиране, както и дължимата законна лихва.

От проверяващия екип била извършена проверка на счетоводната отчетност на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД, от която било установено, че счетоводните записи на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД са манипулирани и е невъзможно проследяването на фактурите, издадени от Hangzhou Fanzhou Tehnology CO., L..

Извършена била и проверка на изходящите парични потоци на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД, от която било установено, че търговските фактури, придружаващи стоката, поставена под режим на допускане за свободно обращение (код 42) с МД,

подадени от дружеството, в които като износител е посочено Hangzhou Fanzhou Tehnology CO., L., не намират отражение в основанията за извършените банкови преводи, в т.ч. и в стойностно изражение, както и в счетоводната отчетност на дружеството. Във връзка с това, проверяващият екип установил, че е невъзможно да проследят и идентифицират търговските фактури, по които е извършено плащане. Освен посоченото не били представени на проверяващия екип и търговски договори и споразумения за заплащане на фактурите за придобиване на стоката. Отчитайки разпоредбата на чл. 70, §1 и 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и предвид, че на проверяващия екип в хода на проверката не били предоставени доказателства за реално платена цена на внасяните стоки, в които като износител е посочен Hangzhou Fanzhou Tehnology CO., L., в оспореното решение в възприето, че декларираната митническа стойност не може да се приеме и не следва да се определя по метода на договорената стойност по смисъла на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

След извършен анализ на разпоредбите на чл. 74, §1 и §2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 в оспорения административен акт е прието, че в случая при определяне на митническата стойност на стоките, поставени под режим на допускане за свободно обращение (код 42) с митнически декларации, подадени от „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД, в които като износител е посочен Hangzhou Fanzhou Tehnology CO., L., следва да намери приложение чл. 74, § 3 от Регламент № 952/2013, тъй като никой от останалите вторични методи не може да бъде приложен. Ето защо и на основание чл. 74, § 3 от Регламент № 952/2013 е определена нова митническата стойност на поставените по режим „допускане за свободно обращение“ (код 40) съобразно таблица № 15 от Решение № 32-322257/12.10.2021г. При така възприетата фактическа обстановка, административният орган е постановил оспореното в настоящото производство решение.

В хода на проверката дружеството-жалбоподател е било уведомено относно мотивите за започване на административното производство със Съобщение № 32-265754/18.8.2021 г., като е осведомено и за предстоящото издаване на Решение на директора на ТД Митница Б., с което ще се определи нов размер на митническата стойност на стоките по митническите декларации, и е информирано за правото си да изрази становище в 30-дневен срок от получаване на писмото по реда на чл. 8, § 1 от

Делегиран Регламент (ЕС) № 2015/2446 на Комисията. С Отговор, депозиран с входящ № 32-304747 от 27.9.2021 г., „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД дава обяснения и излага факти и съображения във връзка с отразеното в съобщението по чл. 22§ 6 вр. с чл.29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г.

След запознаване със становището на дружеството-вносител, административният орган е констатирал, че е невъзможно да се проследят и идентифицират търговските фактури, по които е извършено плащане на Hangzhou Fanzhou Tehnology CO., L., както и че поради непредставянето на допълнителни документи, които да докажат по недвусмислен начин коректността на декларираната митническа стойност, съмненията дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, не са отпаднали. За да достигне до тези изводи, органът се е позовал на разпоредбата на чл. 70 § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., съгласно която митническата стойност на внасяните стоки е договорната им стойност, т.е. действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като при определяне на митническата стойност към действително платената или подлежаща на плащане цена за внасяните стоки се прибавят елементите в съответствие с чл. 71 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г.

С Решение № 32-322257/12.10.2021 г., издадено от директора на ТД Митница „Б.“, Агенция „Митници“ към митнически декларации с МРН:20BG001007021107R1/16.07.2020г.;20BG001007021108R0/16.07.2020г., 20BG001007021133R9/17.07.2020г.,20BG001007022289R7/19.08.2020г., 20BG001007022365R9/21.08.2020г.,20BG001007023027R0/07.09.2020г., 20BG001007023500R4/21.09.2020г. и 20BG001007025355R5/13.11.2020г. на основание чл. 48, чл.77, §3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, чл. 84, ал.1, т.2 от Закона за митниците и чл. 83, ал.1 ЗДДС на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е отказано да бъде приета митническата стойност на декларираната стока „ел. велосипеди“, определена е нова митническа стойност на стоки по посочените декларации, определено е вземане под отчет вносно мито, окончателно антидъмпингово мито и окончателно изравнително мито на стоките, предмет на посочените МД, в размер общо на 796 674,25 лв., и в тази връзка „АЗИЯ КИНГСТЪН

ЕУ ИНД“ ЕООД е задължено да плати възникналото митническо задължение за заплащане на вносно мито в размер на 16 719,50 лв., окончателно антидъмпингово мито в размер на 421 329,66 лв. и окончателно изравнително мито в размер на 100 324,52 лв. и ДДС при внос в размер на 347 491,22 лв., ведно със законната лихва за забава върху размера на установените държавни вземания от датата на възникване на митническото задължени.

В съдебното производство е изслушана и приета съдебно - счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице М. Н.- Г., която след запознаване с наличните по делото, събраните по преписката писмени доказателства и при извършената им проверка и анализ, по поставените задачи дава отговор, че 1. цената на стоките по фактурите към процесните МД е в размер на 395 315,00 U.; 2. „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД представя извлечение за платени суми по банков път към Motorlife Techology CO в общ размер на 693 362,85 U. от които 485 504,10 U. платени за периода на процесните МД; 3. Основанията за плащане на банковите преводи не съответстват на фактурите към МД. Съдът цени представеното заключение съобразно всички доказателства по делото, и го кредитира с достатъчна степен на пълнота, яснота и обосноваост и съдържащо отговор на поставените задачи.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.19, ал.7 от ЗМ във връзка с чл.29 от Регламент (ЕС) 952/2013, от началникът на Митница Б.. Съгласно чл.19, ал.7 от ЗМ, за целите на прилагане на чл.29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. На основание чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013, освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на член 22, параграфи 4, 5, 6 и 7, член 23, параграф 3 и членове 26, 27 и 28 се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление.

С оглед на това, че към момента на подаване на декларациите, мястото на влизане на стоките е [населено място], то именно началникът на ТД Митница Б. е началникът на митницата, в териториалния обхват на която е възникнало основанието за определяне на вносно митническо задължение на жалбоподателя. Съдът намира, че при постановяване на решението са спазени изискванията за форма на административните актове, изложени са мотиви от фактическа и правна страна. Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна.

По делото няма спор по фактите. Спорът между страните е формиран по въпросите дали митническите органи са обосנוвали наличието на „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140, § 2 от Регламент (ЕС) № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия регламент, във вр. чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, за определяне на митническата стойност по процесния внос.

Преди да бъде обсъден този въпрос, трябва да се има предвид следното: Правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойносттаване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности, като в този смисъл е Решение от 19 март 2009 г., *Mitsui & Co. D.*, C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., *Gaston Schul*, C-354/09/. По силата на чл. 70 § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т.е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е

платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. От посочените правни норми следва, че митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност.

В случай, че митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, остойносттаването на внасяните стоки се извършва по реда на чл.74 от същия регламент при последователно прилагане на методите в чл.74 § 2 букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Цитираните критерии за определяне на митническата стойност, са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи систематично следващото правило в установената поредност.

Следва да бъде взето предвид и правилото, установено с чл. 141 § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Регламента за прилагане), при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на член 74, параграф 2, буква а) или б) от Кодекса се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите

количества като стоките, чиято стойност се определя. Когато не може да се установи такава продажба, митническата стойност се определя, като се има предвид договорната стойност на идентични или сходни стоки, продавани на различно търговско равнище или в различни количества. Тази договорна стойност следва да се коригира, за да се вземат предвид разликите, дължащи се на търговското равнище и/или количествата. Съгласно чл.141 § 3 от Регламента за прилагане, когато се установи повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, за определяне на митническата стойност на внасяните стоки, се използва най-ниската от тези стойности.

Термините „идентични стоки“ и „сходни стоки“ са дефинирани съответно в чл.1 § 2 т. 4 и т. 14 от Регламента за прилагане, в който се определя, че „идентични стоки“ - в рамките на определянето на митническата стойност - са стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им. Незначителните различия във външния вид не изключват стоките, които в друго отношение отговарят на определението, от третирането им като идентични. Съответно „сходни стоки“ означава - в рамките на определянето на митническата стойност – са стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение; сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговска марка.

Въпреки, че при митническото остойностяване на стоките приоритетна е

договорната стойност по чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, разпоредбата на чл. 140 § 1 от Регламента за прилагане дава възможност на митническите органи при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70 § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, то съгласно чл. 140 § 2 от Регламента за прилагане, те могат да отхвърлят декларираната цена. Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения в този случай лежи върху митническите органи и е предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност.

С Решението по дело С- 263/06, т. 52, Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140 § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му. Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по чл. 140 от Регламента за прилагане и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на чл. 22 § 7 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение. Зачитането на правото на защита представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да се

прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен. В рамките на процедурата по чл. 140 от Регламента за прилагане гарантирането на този принцип изисква лицето да е надлежно уведомено за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изисквана обосновка на договорната стойност, което в случая не е било сторено.

Настоящият състав на съда намира, че намесата на администрацията е пропорционална при процедурата чл. 140 § 1 от Регламента за прилагане, тъй като съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност са надлежно мотивирани. До този извод води изпратеното до „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД“ искане от 26.05.2021 г., доколкото от дружеството са били изискани сертификати за съответствие, тестови сертификати, тестови доклади към съответните митнически декларации и приложените фактури към тях, и от митническия орган са установили, че представените атестационни сертификати и тестови доклади не са относими към разглежданите търговски фактури и МД.

В настоящия спор, въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, съдът е длъжен на първо място да провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета.

При проверката на оспореното решение, СЪДЪТ установи, че са изложени мотиви, базирани на обективни факти, от които да се изведат по безспорен начин съмненията по смисъла на чл.140 от Регламента за

прилагане в декларираната от вносителя договорна стойност на процесните стоки.

При това положение и след като митническите органи са извършили необходимия анализ съгласно чл.141 от Регламента за прилагане и са обосновали приложената от тях стойност по вноса на ел.велосипеди, то са налице и предпоставките на чл. 140 § 1 от Регламента за прилагане за определяне на митническата стойност на внесените стоки по вторичния метод, установен в чл. 74 § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г.

Съдът приема, че изведеният мотив, че декларираната договорна стойност не представлява общата платена или подлежаща на плащане сума на внасяните стоки по процесните осем броя митнически декларации, не се опровергава и от приетото в съдебното производство заключение на вещото лице, от което се установява, че основанията за плащане на банковите преводи не съответства на фактурите към МД. Нещо повече - в самото оспорено решение се сочи, че фактурите издадени от Hangzhou Fanzhou Tehnology CO., L. послужили за определяне на митническата стойност по МД, не намират отражение в основанията за извършени банкови преводи, както и че няма налични изходящи парични преводи. Ето защо настоящия състав на съда, не намира за установено плащането по процесните фактури, а въз основа на това и за не достоверна декларираната митническа стойност на стоките.

Изложените в жалбата съображения за незаконосъобразност на решението са необосновани, доколкото няма допуснати до свободно обращение идентични или сходни стоки, чиито договорни стойности биха могли да послужат за определяне на митническата стойност на процесните стоки. Наличието на внос на стоки, които имат същите

тарифни номера като процесите стоки не води до категоричният извод, че става въпрос за идентични или сходни стоки. Тяхното описание се доближава до описанието на процесните, но от една страна те не са еднакви с внасяните стоки във всяко отношение/технически характеристики, качество, авторитет, доверие и известност на стоките, произведени в държавата в която са произведени и декларираните стоки/ за да се приеме, че става въпрос за идентични стоки. От друга страна не може да се приеме, че има внос на сходни стоки, тъй като липсват данни за приети договорни стойности на стоки, произведени в същата държава, които да имат сходни характеристики и съставни материали с декларираните стоки, което да им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение.

Съдът обръща внимание и на факта, че както митническите органи, така и вещото лице са констатирани, че основанията за плащане по банковите преводи не съответстват на фактурите към митническите декларации. Търговските фактури, придружаващи стоката, поставена под режим допускане за свободно обращение не намират отражение в основанията за извършените банкови преводи, в т.ч. и в стойностно изражение, както и в счетоводната отчетност на дружеството.

За пълнота на изложението, според настоящия съдебен състав, са налице и предпоставките за приложението на чл. 74 § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. При този метод, митническата стойност се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза.

С оглед на това, че новата митническа стойност на стоката е законосъобразно определена, то такива са и определените допълнителни задължения за мито и ДДС на стоката, за която е подадена митническата

декларация, както и лихвата върху определените суми, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено.

С оглед изхода на спора следва да се постави на обсъждане претенцията на ответника за заплащане на разноски за юрисконсулт. С оглед изхода на делото искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 360 лева на основание чл. 143 ал. 3 от АПК, чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, предвид материалния интерес по делото.

По изложените съображения, Административен съд София-град, трето отделение, петнадесети състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Азия Кингстън ЕУ Инд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес на управление в [населено място], [улица], ап.2, срещу Решение № 32-322257 от 12.10.2021г. постановено от Директора на Митница Б..

ОСЪЖДА „Азия Кингстън ЕУ Инд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес на управление в [населено място], [улица], ап.2 да заплати на Агенция „Митници“ Б. юрисконсултско възнаграждение в размер на 360лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ:

